

Οικονόμος Κωνσταντίνος Κούκος

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο π. Κωνσταντίνος γεννήθηκε το 1925 στους Αγίους Τριμιθιάς, ημέρα του Δεκαπενταυγούστου, από ευσεβή οικογένεια με ιερατική παράδοση. Φοίτησε στην Εμπορική Σχολή Σαμουήλ στη Λευκωσία. Εργάστηκε σε διάφορες εργασίες. Οι τελευταίες του εργασίες ήταν στο λογιστήριο της ΝΑΑΦΙ και στο βιβλιοπωλείο της Αδελφότητας θεολόγων η «ΖΩΗ». Στο μεταξύ έγινε μέλος της Ορθόδοξης Χριστιανικής Ένωσης Νέων (ΟΧΕΝ) Λευκωσίας και γνώρισε και συνδέθηκε με τους Χωρεπίσκοπο Σαλαμίνο Γεννάδιο, π. Πάμφιλο Παπαγιάννη (τον πρώτο του πνευματικό), π. Σταύρο Παπαγαθαγγέλου, π. Διονύσιο Χαραλάμπους, μετέπειτα Μητροπολίτη Τρίκκης και Σταγών (ο οποίος και τον προέτρεψε να σκεφθεί να ιερωθεί), Αρχιμανδρίτη π. Ανάργυρο Σταματόπουλο και Αρχιμανδρίτη π. Κωνσταντίνο Λευκωσιάτη. Στην ΟΧΕΝ δίδαξε και στη Νυκτερινή Σχολή για εργαζομένους.

Το 1954-1956 φοίτησε στην Ιερατική Σχολή «Απόστολος Βαρνάβας». Παράλληλα, με πολύ ζήλο, δίδασκε σε διάφορα κατηχητικά σχολεία σε ενορίες της Λευκωσίας που τον έστελλε η Αρχιεπισκοπή. Το 1955 νυμφεύθηκε την Ευαγγελία Στυλιανού Σαλαφόρη, δασκάλα από την Κυθρέα και δραστήριο μέλος της ΟΧΕΝ Λευκωσίας. Την ίδια χρονιά χειροτονήθηκε σε διάκονο από τον Χωρεπίσκοπο Σαλαμίνας Γεννάδιο και τοποθετήθηκε στον Ιερό ναό Παναγίας Χρυσελεύσας στο Στρόβολο.

Με το διορισμό του στον ιερό ναό Παναγίας Χρυσελεύσας Στροβόλου ανέλαβε να επιτελέσει ένα τεράστιο πνευματικό έργο, δοσμένος ολόψυχα σ' αυτό: ίδρυσε τα Κατηχητικά Σχολεία για παιδιά όλων των ηλικιών, Κύκλους Μελέτης Αγίας Γραφής για άνδρες, γυναίκες, εργαζόμενους νέους και νεαρές μητέρες. Με πρωτοβουλία του γίνονταν, για πρώτη φορά στην ενορία και με μεγάλη επιτυχία, φιλανθρωπικές αγορές, τις οποίες εγκαινιάζε ο ίδιος ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος Γ'. Τα έσοδά τους κάλυπταν ανάγκες πτωχών, γερόντων, ασθενούντων και υποτροφίες απόρων μαθητών και φοιτητών. Με προσπάθειές του λειτούργησε αρχικά στο ναό και αργότερα στο οίκημα των Κατηχητικών, Δανειστική Βιβλιοθήκη με βιβλία χριστιανικού, επιστημονικού και εθνικού περιεχομένου, για κάθε ηλικία για πνευματική καλλιέργεια των ενοριτών του.

Κατά την έναρξη του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα της ΕΟΚΑ, το 1955, ο π. Κωνσταντίνος ήταν ήδη μνημένος και δρούσε συνετά και διακριτικά, γεμάτος πίστη και διάθεση αυτοθυσίας: όρκιζε, μετέφερε καταζητούμενους, δακτυλογραφούσε φυλλάδια και διαταγές του Διγενή, της ΑΝΕ, της ΕΟΚΑ, επισκεπτόταν αγωνιστές στα κρησφύγετα για να τους κοινωνήσει.

Το 1960 κτίζεται από την εκκλησία το μεγαλοπρεπές και μοναδικό για την εποχή οίκημα της Κατηχητικής Εργασίας, μια όαση για κάθε ψυχή μικρών και μεγάλων, αφού εκεί τους δινόταν η ευκαιρία για πνευματική και προσωπική στήριξη. Ο π. Κωνσταντίνος δεχόταν πάντα με αγάπη και στοργή όλους, μικρούς, μεγάλους, φτωχούς και πλούσιους, έχοντας πάντα ένα καλό λόγο. Η δράση του δεν περιορίζεται στο Οίκημα, που γίνεται πνευματικός ενοριακός φάρος αλλά επισκέπτεται για αγιασμούς και ομιλίες σπίτια, εργοστάσια και σχολεία της κοινότητας με σκοπό τον πνευματικό καταρτισμό.

Τον ίδιο χρόνο ίδρυσε την Ορθόδοξη Χριστιανική Αδελφότητα Στροβόλου ανδρών και γυναικών. Το γυναικείο τμήμα μετονομάσθηκε το 1981 σε Χριστιανικό Σύνδεσμο Γυναικών «Ελεούσα» Στροβόλου, κατόπιν οδηγιών της Αρχιεπισκοπής. Και οι δυο οργανώσεις ανέπτυξαν και αναπτύσσουν πλούσια πνευματική και φιλανθρωπική δράση.

Καθιέρωσε την Εβδομάδα Ευαγγελίου με επισκέψεις από σπίτι σε σπίτι διαδίδοντας την Αγία Γραφή και άλλα βιβλία χριστιανικού περιεχομένου. Με την επέκταση του Στροβόλου ο θεσμός άλλαξε μορφή και μετατράπηκε σε Έκθεση Χριστιανικού Βιβλίου στην αίθουσα των Κατηχητικών και στον αυλόγυρο του ιερού ναού Παναγίας Χρυσελεύσας αρχικά και της Αγίας Σοφίας αργότερα, κάθε Κυριακή της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Έδινε έτσι την ευκαιρία στους πιστούς για πνευματική στήριξη και ενδυνάμωση στη χριστιανική ζωή.

Από το 1971-1974 τα παιδιά των Κατηχητικών Στροβόλου μπορούσαν να λάβουν μέρος στην Κατασκήνωση που ο ίδιος εξ ολοκλήρου οργάνωνε με πολύ ζήλο.

Ελλείπει θεολόγων - καθηγητών, εργάστηκε ως καθηγητής θρησκευτικών, Αρχαίων Ελληνικών και Ιστορίας στα ιδιωτικά σχολεία Παλλαρή και Γρηγορίου (Grammar School). Οι μαθητές του διατηρούν μέχρι σήμερα τις καλύτερες αναμνήσεις για την μεταδοτικότητά του, την αγάπη του και τις πρωτότυπες μεθόδους διδασκαλίας που χρησιμοποιούσε για να τους μεταδίδει το μάθημα.

Το 1965 χειροτονείται ιερέας και γίνεται πνευματικός από τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο Γ' και επιπρόσθετα αυξάνονται τα καθήκοντά του γράφοντας τα κηρύγματα των Κυριακών και τα βοηθήματα για την μελέτη της Αγίας Γραφής για τις ενορίες της αρχιεπισκοπικής περιφέρειας. Συν τω χρόνω του αναθέτουν θρησκευτική υπηρεσία στο στρατό: Θείες Λειτουργίες, κηρύγματα, εξομολογήσεις και επισκέψεις σε στρατόπεδα όλης της Κύπρου.

[Συνεχίζεται]